

РЕШЕНИЕ

№ 6565

гр. София, 10.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6881** по описа за **2021** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава дванадесета, чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба, подадена от Н. П. Н., ЕГН: [ЕГН], чрез адв. Я. С. срещу Решение от 05.05.2021 г., постановено по НАХД № 904/2020 г. на СРС, Наказателно отделение, 101-ви състав, с което е потвърден Електронен фиш на СДВР Серия К № 1717883 от 19.08.2017 г., с който на основание чл. 189, ал. 4, във връзка с чл. 182, ал. 1, т. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ на касатора е наложена глоба в размер на 600 лева за нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Жалбоподателят твърди, че решението е неправилно и незаконосъобразно, постановено в нарушение на закона и при съществени нарушения на процесуалните правила. Твърди, че в ЕФ липсва описание на нарушението, както и че от представената снимка не става ясно какъв е рег. номер на заснетото МПС. Твърди, че не са представени данни дали устройството, с което е заснето нарушението е било технически изправно. Моли съда да отмени решението на СРС, а с него и процесния електронен фиш. Претендира направените по делото разноси пред двете инстанции.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“ не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е

неоснователна.

Касационната жалба е допустима - срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, от компетентен съд, в рамките на правомощията му. Постановено е в съответствие с приложимите материалноправни норми. Не е налице съществено нарушение на процесуалните правила. Съдът намира за неоснователни наведените касационни основания.

От фактическа страна СРС е приел, че Н. П. Н. е собственик на лек автомобил марка „О.“, модел „А.“ с рег. № Р.. Срещу Н. в качеството му на собственик е издаден процесният ЕФ за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система, за това, че на същата дата - 19.08.2017 г., в 15.58 часа в [населено място], по [улица]до № 24 с посока на движение от [улица]към [улица]управлявал посочения лек автомобил марка „О.“ модел „А.“ с рег. [рег.номер на МПС] , като се движел със скорост от 98 км/ч., при ограничение на скоростта 50 км/ч., за населено място. Скоростта на МПС била измерена с техническо средство - видеосистема за видеоконтрол на скоростта TFR1- М с радар TR4D № 505.

Електронният фиш бил връчен на жалбоподателя на 18.12.2019 г., видно от приложената по АНП справка от информационната система на МВР - АИС - АНД. Жалбата е депозирана при АНО на 23.12.2019 г.

От правна страна СРС е приел, че при ангажиране на административно наказателната отговорност на от Н. П. Н. не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до опорочаване на производството и ограничаващи правото на защита на лицето. По делото са събрани писмени доказателства, въз основа на които правилно СРС е достигнал до описаните фактически констатации.

Съгласно чл. 21, ал. 1 от ЗДвП - водачите на ППС са задължени да съобразяват скоростта на движение на управляваните от тях превозни средства с максимално разрешената за движение в населено място.

Правилни са изводите на СРС, че електронният фиш е издаден от компетентен орган и в рамките на неговите правомощия и компетентност, съгласно ЗАНН и ЗДвП и че съдържа всички необходими реквизити, тъй като не носи подпис на издателя си, поради което въпросът за компетентността на определено лице не се поставя. В него следва да бъде отразена само структурата на МВР, на чиято територия е установено нарушението, което е сторено. ЕФ отговаря на изискванията на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, установяваща вида на данните, които следва да бъдат вписани в него и съответства на утвърдения от Министъра на вътрешните работи образец. Съгласно чл. 189, ал. 4 от ЗДвП електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Всички тези реквизити се съдържат в процесния електронен фиш –

мястото на извършване на нарушението е описано подробно, посочена е разрешената скорост, както и установената такава на движение на процесното МПС. Не се споделя оплакването на касатора, че от приложената по делото фотоснимка не става ясно какъв е регистрационния номер на заснетия автомобил.

Настоящата съдебна инстанция напълно споделя изводите на СРС, че с оглед на установеното по делото, визирайки забраната за движение в населено място със скорост над 50 км/ч, жалбоподателят е управлявал автомобила си със скорост от 48 км/ч над допустимата – законосъобразно е прието с обжалвания електронен фиш, че същият е осъществил умишлено състава на административното нарушение по чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, предвиждащ към датата на извършване на нарушението наказание глоба от 600 лв. за нарушаване на забраната по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Неоснователно е оплакването на касатора, че не са представени данни относно техническата изправност на мобилната система, с която е било установено нарушението. Напротив, по делото са представени Удостоверение за одобрен тип средство за измерване, както и Протокол от проверка на мобилна система за видеоконтрол, от които е видно, че TDR1- M е вписана в регистъра на одобрените за използване типове за измерване под №10.02.4835 със срок на валидност на одобряване на топа до 24.02.2020 г. и същата е преминала успешно последваща проверка.

Въз основа на обективен, цялостен и съвкупен анализ на доказателствата съдът е формирал обосновани правни изводи, като е приел за осъществен състава на административното нарушение, за което е наложено административното наказание, и правилно е приложил материалния закон.

Въз основа на тези мотиви касационната инстанция счита, че решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс, съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 05.05.2021 г., постановено по НАХД № 904/2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 101-ви състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.